

Ювіляри

Довготривала активна науково-дослідна і навчально-методична робота в ЖСГІ–ЖНАЕУ

До роботи у Житомирському с.-г. інституті В.Г. Куян приступив 1 вересня 1966 року, а у жовтні заклав перші 5 га інтенсивного пальметного саду на непридатних для с.-г. культур землях (с. В. Горбаша Черняхівського району) з метою вивчення формування і обрізування крон невідомого в країні типу. Сад було віднесено до дослідного поля інституту, і вже перша вегетація показала, що таке приєднання недоцільне: будь-який догляд не проводився – бур'ян був вищим за дерева. Тому пальметний сад було оформлено окремим об'єктом учгоспу «Україна», і всю організаційно-керівну роботу покладено безоплатно на В.Г. Куяна (придбання ґрунтообробних садових знарядь, обприскувачів, отрут, добрив, вольєрної сітки для огорожі саду, а основне – підібрати постійних робітників для роботи в саду, навчити їх формувати і обрізувати нові типи крон та іншим прийомам з догляду за садом; оформлення нарядів на виконанні роботи, складання технологічних карт з догляду за насадженням також потребувало витрат часу). Протягом 1968–1975 рр. до існуючого саду були приєднані сусідні невикористовувані під с.-г. культури площі: чагарники, старий відмерлий сад, заболочені ділянки. Внаслідок цього площа саду збільшилася майже до 50 га, на якій було закладено десятки дослідів з формування і обрізування, удобрення, утримання й обробітку ґрунту та інших прийомів інтенсивних технологій вирощування плодкових культур і виробничого випробування результатів досліджень. Досліди інтенсивних технологій вирощування плодкових культур проводилися до 2004 року; щорічно збирали сотні тонн плодів, за рахунок реалізації яких утримувалося дослідне поле. Дослідження та впровадження їх результатів у практику проводилися й в інших господарствах Житомирської області та інших областей на договірній основі, за рахунок чого функціонувала тривалий час організована В.Г. Куяном лабораторія фізіології і біохімії.

У створених В.Г. Куяном інтенсивних садах різних конструкцій проводилися республіканські семінари (практичні навчання) головних агрономів спеціалізованих з плодівництва господарств, на яких вони засвоювали нові способи формування і обрізування крон плодкових дерев та всесоюзний семінар вчених-ґрунтознавців (демонтувалися непридатні для с.-г. культур ґрунти, на яких отримували до 60–70 т/га плодів яблуні). Деканат агрофакультету нічого не знав про роботу В.Г. Куяна, свідченням чого є абсурдні публікації 1997 і 2011 рр.

Розроблення В.Г. Куяном нових інтенсивних технологій вирощування плодкових культур та їх впровадження у виробництво в умовах Полісся і

західного Лісостепу відмічено присвоєнням звання «Заслуженого працівника сільського господарства УРСР» (1983), премією ім. Л.П. Симиренка АН УРСР (1987), срібною медаллю ВДНХ СРСР (1989 р.); за досягнення В.Г. Куяном на цій виставці ЖСПІ отримав диплом II ступеня – єдина відзнака за період його існування (подавалися на ВДНГ й інші «досягнення», зокрема з льонарства, кормовиробництва, які не були відмічені навіть як учасники.

В.Г. Куян підготував і видав 4 підручники, 3 практикуми та ряд посібників загальним обсягом 168 друкарських аркушів.

Вельмишановний Володимире Григоровичу!

Бажаємо доброго здоров'я і подальших творчих успіхів на благо нашої Вітчизни!

М.С. Чепіков, В.М. Положенець, М.М. Кошубська,